

Le mouton : un substitut de notre propre animalité ?

Raison du sacrifice

Le transfert vers l'animal

Pour Nahmanide, la raison du sacrifice n'est pas à chercher dans une imitation des cultes païens, mais dans une réflexion sur l'homme, comme être de pensée, de parole et d'action.

רמב"ן ויקרא פרק א פסוק ט

כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדבור ובמעשה, צוה השם כי כאשר יחטא יביא קרבן, יסמוך ידיו עליו כנגד המעשה, ויתודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלהיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה שיהא דמו תחת דמו, נפש תחת נפש, וראשי אברי הקרבן כנגד ראשי אבריו.

Ramban, Lévitique 1 verset 9

Car du fait que les actions humaines sont complètes par la pensée, la parole et l'action, Dieu a ordonné que l'homme fautier apporte un sacrifice. Il pose ses mains (sur la bête) ce qui correspond à l'action, il se confesse, ce qui correspond à la parole, et il brûle par le feu les intestins et les viscères qui sont les sources de la pensée et du désir. Les pattes correspondent aux mains et aux pieds qui réalisent tout acte. Le sang aspergé sur l'autel correspond à son propre sang humain ; et tout ceci est accompli afin que l'homme prenne conscience qu'il a fauté contre son Dieu, dans son corps et dans son âme. Il mériterait que son sang soit versé et que son corps soit brûlé, mais par la grâce divine, le sacrifice est un substitut d'expiation, sang pour sang, vie pour vie, membres pour membres.